

Juhász Péter: Sámándob– Történelem

Egybefornak bennem az összes világok
sosem volt szarvasok erdejében járok
madarak szárnyain, fehér lovon
végtelen sztyeppéken kalandozom.

Íjamat feszítem, támadni szilaj
kőfalak tetején tétova moraj
vértemet felhúztam kardom törhetetlen
végvárakból üzöm ki a sok hitetlent.

Rákóczi népe, bajszos víg betyárok
gyönyörű rónákon lépdelő huszárok
szabadság hírnöke, költő – forradalmár
kilyukasztott zászló, októberi – nyár.

Egybefornak bennem az összes világok,
az idők közepében, dobpergésben járok,
elmúlt az eljövendő és születik időtlen,
a világok remegnek, a fény törhetetlen...